

Kemencesvidék

KÖZGAZDASÁGI FÖLGETLEN HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

(KISCZELL és VIDÉK)

Előfizetés:
3 kor. / Helyszervező 2 kor. —
6 / Egyes más ara —

Lepeltájonos felíró szerkesztő:
Musa Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Colldömnik, Kisczell és Vidék
felvevő sz. Kisczell, Kisczell és Vidék
könyvtársakodás

A vámió és a mai ipar.

Ira: **Kisváry Gyula**

Előre vetik képüket a jövőndök életének irányadó óráisai: a fegyveres világháborúak és a munkás viággazdálkodás területek.

Benne vagyunk az elsöben a belé kell juttatni a masodikba.

A Gondviseles így rendezte sorsunk, hogy történelmünk belekapcsolódjék a központi hatalmakba, melynek magva. eröje, erkölce Németország.

A háborúon dicöseség helyre küsdöttük fel magunkat, a szimpátia Németország és Magyarország között teljes.

Ez a kölcsönös szimpátia mozgatja a gazdasági egységbe való sorakozás rugóit és kedvező tereket nyújt a rugók mozgásának az a begyökerezett magyar tudat, hogy Ausztriával való s immár fél százados gazdasági testvéreskedésünk a barátságatlanság jegyében áll.

Mikor a német vámió jelszava előszörite meg a jót a birodalmak felett magasan, az alatta való népek (minden szakértő munka és számitgatás nélkül) ömlesztén, egyszeruen azt mondták: A vámió csak jó lehet, mert a gazdálkodásnak életet, nagy területen mozgó biztosított életet nyújt és pedig a világ leghatalmasabb nemzetének, a mi jó barátunk-

nak oldalán. A vámióknak meg kell lennie tehát.

Ekkor jöttek — a gyáriparosok élén az ipargazdálkodási élet szakavatott tudósai és azt mondják:

Akik a vámiókat akarják, nem tudják, mit beszélnek. Az unió kizárt dolog, alighogylig és gazdasági érdekeinket tekintve, egyformán lehetetlen.

S folytak tanácskozások, Budapesten, Brémben, Berlinben s akik arra elmenek és akik arról hasjöttek, egy összemecseológó láfört alkottak, melyből ilyen megjegyzések estek ki:

— Rendben van. Eltemettük. Abszurdum is volt.

Éa tényleg annak látszott, legalább arról az oldalról. Most egy éve még a bécsi cenzura törölte a „Neue Freie Presse”-ből Lancy Leo karacsanyi cikkeit, mert a vámióiról volt szó benne.

A nemzetközi köldötteknek is bizonyos határok köré volt szorítva szava.

Annál szabadabban, szélesebben és hangozóban folyt a tárgyalás abban az irányban, hogy a vámió Magyarországot iparát teljesen tökre tenne.

Ekkor történnie kellett valaminek, amivel időben összekapcsolhatjuk a szabású előadás az Országos Iparügyi tanácsban. Jelen volt teljes megjelenő díszbeszámoló a magyar gazdasági kormányzati és tudományos világa

Es a fényes, tudományos, nemzetgazdasági tanulmány, magas es örök igazságokat állapított meg, melyeknek veleje az volt, hogy a vámió nem is lehetetlen, nem is öngyilkosság.

Csak vigyázatot és államművészi munkát igényel.

Es a Matlekovits előadása óta egészen megváltozott a szerek járása, a vélekedések nyí vánulás.

A vámió megoldható, sőt talán megoldando.

Az általános szimpátiákat most már támogatja a magasabb szükségesség. Az elkerülhetetlenség.

Eznek hangulata alatti bátorságot mérthetünk, hogy megmondjuk, miben téves a mai magyar gyáripar vészharanghúsa és sötétlätása.

A ma élő gyáripar egy részének, jó részének, tényleg veszélyes versenyt támaszt a német ipar.

De viszont hatalmas területet is nyit számára s ami kárt szenved északról, megnyerheti haszonban délről, mert a vámió mai tergalmában már Bulgária és Törökország is benne van.

Azonfelül: nem minden iparigra káros a vámió, csak egyesekre. Másokra azonban hasznos. Így a nagy agrár értékekre. Ugy specializálni az állami védelmet nem lehet hogy külön-külön minden iparágat megvédjen. Az ipartermelés a kapitalizmus egyik vállalkozási munkája.

János.

Ira: **Tomcsányi László**

„Kövés János szaga volt egy borbán. Épp, hogy nem valami nagy és elökölő in éret volt az a borbán, de hát csak adott valami kis nyomorúságos fészket, amiből meg tudott élni és szomszgyal, meg a két gyerekkel.

Jánosnak sok volt a dolga, sokat kellett dolgoznom, de mégis bácskáltohat magtelt minden, mert erős volt a hita, hogy minden jobbra fordul. Egy délután elküldte valahová ki, a külvárosba, az igazgató ur. János sietett, futott, ahogy tudta, aztán erősöb jutott, hogy az igazgató ur. János sietett, futott, ahogy tudta, aztán erősöb jutott, hogy az igazgató ur. János sietett, futott, ahogy tudta, aztán erősöb jutott, hogy az igazgató ur.

Öthon aztán elköszönt az igazgató ur. János csak állt, bambán, némán, de nem tudta, hogy mit tegyen. János csak állt, bambán, némán, de nem tudta, hogy mit tegyen. János csak állt, bambán, némán, de nem tudta, hogy mit tegyen.

emter. Ha még egyszer elfordul kidobom. Rti, kidobom.

János csak állt. Egy pillanatra kiegyenesedett, ökélbe szorította a kezét, aztán erősöb jutott a beteg asszony. Mi lesz abból. Egy nagy kövér könnyűcepp végigfutott az ábrásán, majd halálra, alázatosan csak snyit mert mondani:

— Igent, kérem, — s annál kitámolygott es elegánsan berendezett szöbából.

Reggelre már nagy beteg volt a János asszonya. Kiszaka hívta hozzá a doktort, az irt valami medicinát, el is hozta János a patikából, elszette ugyan az utolsó pénzt, de nem bírta elviselni, csak egésszegecsen legyintett.

Öthon meghagyta a nagrobhöz gyerekeknek — és már megérti az okos szót, hisz hét esztendő is elmúlt már — hogy ha valamire szükség van, csak jöjjen érte.

Ugy lix éra tájban jön is az életveszélyes híj Péter. „Alig tud beszélni, majdnem ur, úgy monlja, hogy: —

dula az orvoságról, el kell menni a patikába. Jöttem pénztér, édes apám.

János kotorás a szöbében. Hibba, nincs, nincs egy árva krajcárja sem. Ezzel a fejét beül fojtogatja valami. Alig tud utálni, végignemogolja a kis fia bukai fejét.

— Add csak fiam a papirt, majd megcsináljatam a patikában. Mit szól a doktor ur?

— Nem tudom apám, csak azt látam, hogy a nyanya egyre jaja meg a. Szegény, nagyon beteg.

János hazaül a gyerekekét. Alázatosan bekapogtat az igazgató ur szöbájába. An ott ül a drága megbízóni íróasztalnál s felső nécs az íróasztal csak úgy kéri: —

— Na, mi kell? — János csak állt, bambán, némán, de nem tudta, hogy mit tegyen. János csak állt, bambán, némán, de nem tudta, hogy mit tegyen.

Eldőlet — mondja az gonyos arccal. Péter, megérti a szegényebb ur. Nem látja, hogy sok a dolgom, azt hissi, hogy a maga előlege nem

— Bocsnatott kérek, nagyságot ur... — Mondtam már, most nem érek rá. Jöttem később, megpróbáltam... —

A kapitánus felhagy a munkával egy helyen (ahol a helyzet kedvezőtlen) munkába fog másnt (ahol a helyzet kedvező.)

Mellett a történelmi államhivatás védelme alá eső magyar ipar nem egy és ugyanazzal az iparral, ami ma Magyar országban van. A megvédendő magyar ipar az, amely jó részben még nincs is meg, ami azonban megjöhét, sőt aminek meg kell jönnie.

A mai magyar ipar egy részének passza a fenyegető veszély ellene jogos, bár részleges és önző. A panaszkodó ipar érdekelt. Csak egy kis realis része a megteremtendő „magyar ipar”nak és saját érdekeltsege hangoztatásával nem jogosult egy nagyobb és általánosabb ipari fejlődés megteremtését akadályozni.

Kárpótlást, kérhet csak magának, olyan intézkedést, mely kártalanítja a helyzet rászakadó nyomását egyénileg őt, míg a viszonyokhoz képest átszervez kedik.

Kis- és magánérdek nem akadályozhatják a nagy és általános államgazdasági kialakulásokat.

A gazdasági tudomány és államművészet keresse ki a maga csendes napjait és bizza rájuk a német vámunioz megalkotását.

A harcoló katonákért.

Székesfehérvár derék püspöke, Prohászka Ottokár, remek beszédet mondott Keszthelyen a keszthelyi tartalékkórház fenntartása alkalmából. A püspök rámutatott arra, hogy milyen „becsületbeli kulturmunka” vár asokra, akik itthon maradtak és hangsúlyozta, hogy a harctéren szerzett győzelmet ezeknek kell betöltenünk. Nekik kell megállítanunk a rombolást, jósággal és szeretettel. Az árvák gyámolítása érdekében emelt szót, a cha-

ritásra hivatkozván. A beszéde másik részében már kemény és harcos szavakkal kelt védelmére a harcoló katonáknak, akik vért adtak, de — hasatérvére — majd életet akarnak. Jogot, hitet és felkelt kívánt nekik és a nagyközönség-tomboló tetszése és szünni nem akaró tapsára jelentette ki, hogy „ha valakinek rög jár, annak jár, aki azt vérével öntözte”. Nincs az a gróf, nincs az a herceg, nincs az a püspök, kinek annyi joga volna az ősi földhöz, a hazai kenyérhez, mint annak a hősnak, ki saját vérével küzdötte ki azt”. A beszédet alább közöljük:

A püspök bevezető szavaiban szólott a magyar fegyverekről, amelyek a Kárpátokban az oroszokat, az iszonzónál az olaszokat megállították. De a diadalmasok serege mellett nem szabad megfélemlésni a fekete hadakról, az itthon levő ösvegyekről, árvákról, rokkantokról, szenvedő dokról s szegényekről. Egy év előtt nem volt karácsonyunk, mikor az orosz 6—8 magyar vármegyét megszállt, mikor a magyar osztrák armádiát az a nagy kudarc erte ott Szerbiában, nekünk inkább Golgotának volt, mint karácsony. De azután fordult egy év és lett megváltás, Ismétlők a hadak utját az égről transzisztur Antwerpenből Bagdadig és mentek rájuk azok a seregek, amelyeknek halniok kell, de amelyeknek halálából életet varázsolnak, amelyek meghalva dicsőséget hoznak, nem alkonyipirt a nemzeti történet egén. Ha ezekre a katonákra gondolunk, kérdés szük, mivel tartozunk az elhullott vörüknek, annak a sok kiöntött vérnek a latin mondás szerint qui dat sanguinem, vult vitam, ki vért ad, az életet akar. De nekik életet nem adhatok, akik elesetek, elhullottak, de ők jussunk az életre átadójuk árváikban és árváiknak kettős életre van jussuk, az édesanya életére, aki elesett és a saját életére.

Óriási nagy tévedésben leledzenénk, ha az gondolnók, ha a magyar hadsereg győz és visszajön, egy nagy megnyilatkozása az új modern jognak, ha nincs is még a parlament által szentesítve, de a

szívükben megvan-e, ha vérével jár rög, annak jár, aki azt a vérével öntözte, (Szünni nem akaró lelkes éljenszés) nincs az a gróf, nincs az a herceg, nincs az a püspök, kinek annyi joga volna az ősi földhöz, a hazai kenyérhez, mint annak a hősnak, aki saját vérével küzdötte ki ki. (Igaz, ugy van éljenszés!) Nők a mi seregjeink, nem Landeknecht-ök, nem szoidosok a középkorban, akik királyukért harcoltak, mert megölték őket, itt mindenki harcol a hazáért, amely az övé. (Leikes éljenszés és taps.) Mikor tehát visszajönnek, akkor azoknak az embereknek élet, kenyér, otthon, boldogulás, szent jogok kell lennek, mert a haza, az egy absztrakt fogalom, a konkrét valóság az a híz, és az a hon, az egy későbbi alkalmazása a nyelvcsokásnak a hazára, hanem a realis az otthon. Senkinek nincs hazája, kinek nincs háza, senkinek nincs hona, skinek nincs otthona, az érzések logikájának nevében mondom ezt és nem irom alá ubi béne, ubi patria, de azt követelem ubi patria, ubi bene (Hosszantartó lelkes éljenszés és taps), mert nem kívánhatom azt, hogy ha hős volt a csatateren, hogy aki bússkén hordta a kiralynek uniformisat, hogy azután olyan hős legyen, aki kol dusrongyokba öltözködik és ha megnézi magát, elpiruljon szégyenében, aki a lővérsárokban megálta a helyét dicsőségben.

Van azonban még egy érvem, amely belevilágít abba, hogy miért kell tennem. gyógyítanom, oltalmaznom, enyhítenem, szeretnem, nagyon, nagyon. A magyar földön kettősen igaz, hogy a magyar nép tudja ontani a vért, az egész történet végig véges, az nincs tentával írta. az vérrrel van írva, amikor magyar történetről van szó. A magyar tudja ontani a vért, de poesákolni a vért, azt nem szabad. Poesákolni, annak minden csejje büz. Nemosak hareban folyt a magyarság vére. Gondoljanak az amerikai kivándorlásra. Hogy szakad oda a magyar vér. Gondoljanak a gyermekhalandóságra. A gyermekhalandóság statisztikája a borzalom megvilágítását eresszi bele a

egy éveti a keserűség. Hanem azért mindent elvéges. Lassan a titkár urnak sörért, aztán elmegy a postára. Mikor visszajön a postáról, már ott vár a férteke.

— Tessék ideadni az orvosot. Azt mondta a szomszéd néni, hogy nagyon rosszul van, meghal a nyanya. Jaj, ugy kiabál. Nyegen beteg ám a nyanya.

Addig beszél a kis fiu, amíg el nem pityeredik. Jó formán azt sem tudja, mi az a betegség, meghalás, de fél valamitől. Attól a nagy szemtől, ami csak egy lépés. Ason innen az élet — s azon túl a halál.

János ujra bemegy az igazgató urhoz. Az odabenn beszélget a félvalóság urral. János azért beszél. Odánál eljehs s ugy beszél.

— Nagyságos ur, kérem, ne tessék haragudni...

Tovább nem beszélhet, beleég a szavába az igazgató ur mérgező, rikácsoló hangja.

Maga egy arrogáns, milhami ember. Széles naplopó és még szemtelenkedik.

János még elismertést mer.

— Meghal az asszony hányárgém.

— Remem, ha csöngés hall, akkor megméri. Ha

János ujra kívánszorog. Lassan megy az előszoba felé. Felkapja az ölébe a kis fiut. Most már nem törődik semmivel. legyen minden ugy, ahogy isten rendelte. Hanem a gyerek csak nyűgösködik, air szegény. Feliti az anyját. János hát elmegy. Az előszoba ajtajában beletötköskök egy asszonyba. Mive nagyot dobban. Megismeri a szomszédasszonyt. Valami retteneteset sejt, de nincs ereje kimondani. Megáll némán az asszony előtt. Az könnyes szemmel, lassan, kimértan mondja:

— Szegény szomszéd. Meghalt...

János egy érsi, hogy vége mindennek. Rettenetesen semminek, apró kis alárendelt lénynek érsi magát. De csak egy percig, aztán felébred az a sok elfojtott keserűség. Van, indulatossá lesz.

— Meghalt — ismétli még gépítesen, de az arcán már ott ül az elcsúszás.

Aztán egyenes, erős léptekkel megy az igazgatóhoz. Pillanatilag halgatódzik, hogy van-e valaki bent nála. Csendesen, alácsúszva nyitja az ajtót, de mikor már belül van, akkor hirtelen indulatból becsapja azt s oda tik az iróasztal alá. Előbb

— Meghalt az asszony. — Hanem valami másésszor már ordítja belebőgi a megölt, szeszélpürodított kis ember fejébe, hogy az asszony halott.

Az igazgató félve, resztelve ül a székben, egy pillanatilag arra gondol, hogy megfogadta kiált, de nem tud. Ugy érsi, valami megbízhatatlan. Összeszedi magát s felül a János ismét tenyere visszanyomja.

János szeme vérben forog. Ordít, kiabál, odakint összemaradnak a hivatalnokok. Egy hátrabb felszakiítja az ajtót. Egy nagy szemmel hullanak. Az igazgató ur ott fekszik a földön, az asszony pedig ott ül a kárpótlás székében. A szomszéd asszony. Egyre

— Meghalt... —

— Meghalt... —

mélységbe. Asért mondom, testvérek, hogy minden árva egy-egy szélcsoosán hullama ennek a magyar vérnek, hogy minden szenvedő ember egy kiháló szikra ennek a hatalmas nemzeti tűznek, azt az árvát meg kell menteni, hogy az ne loccsanjon a nemzeti hullám; a szenvedőt fel kell emelni, biztosítani, hogy ki ne hüljön a nemzeti erő nemes tűze, éppen azért azt szeretném, hogy a nemzetnek ez a népmentési mozgalma erőteljes legyen; szeretném, hogy ha a lelkek kitűzesednének, hogyha olvadnának, ellágyulnának, áttűzesednének, egy prófetai ihlet szállná meg, hogy siessünk, hogy mentessük, miután a nagy világtörténelmi hivatással bíró nemzetnek vissza kell várásolnunk mind azokat a nagy áldozatokat, melyek az emberiségért hozunk, szeretnénk, hogyha ebből a népmentésből a magyarság kultúrája lenne.

Egy gondolatot penditek meg, mely Magyarországon főleg tíz év előtt csengett, vibrált mindnyájunk szívében. Kivirágzott a föld rögéből egy csodálatos virág és belendőt szívdünkbe: a tulipán, a magyarság tíz év előtti szeretete. Ma magyarság szeretete egy más szimbólummal lép előnk, egy más magyar virággal az árvalányhajjal. Tíz év előtt tulipán ma árvalányhaj. (Hosszantartó éljenzés és taps.) Az árvalányhaj nem fog elhervadni, mert nem tud elhervadni, azért remélem, hogy az a régi szeretet most ha megint tíz év múlva az árvák szeretetében tűzöt fog, hogy az nem fog elhervadni, hogy az a szimbólum a nemzet erőteljes akciójában kivirágosva többé nem fog elhervadni.

H I R E K

— Előleltetés Lingauer Albin népfelkelő hadnagyot a Vasvármegye főszekerestőjét felettes katonai parancsnoksága vités magatartásának ja talmai annak idején kitüntetésre hozta javaslat ba. Lingauer nemcsak a kitüntetés, a hadiakit mélyes 8. oszt. katonai érdemkeresztet kapta meg.

— Főosztályi katonák. A főosztályi katonák 100 főök tartalékkörháza a hét gysáma felosztottak.

— Orsz. hadifogoly halála. A cellőműlki kórházban folyó hó 13 án meghalt Huszior Simon orosz fogoly, akit orosz karácsony napján egyik fogolytársa halálra sebzett sebzésével, öt napig szenvedett a celli kórházban súlyos sebével az oroszfogoly, végre megváltoita a hááll szenvedés sejtől. A katonai hatóság letartóztatata a gyilkos orosz foglyot.

— Az orosz mészárszé Romanova névén. az orosz minisztereseje és társai a héten a város mulenaki varkastályban elhelyezett orosz fogoly tiszteket látogatták meg. A látottak felett itt is

— Vöröskereszt hírv. A háboruban védelmet a harcok mögötti területen a védelmen kívül jótékonyági kötelezettséget is jelent a vöröskereszt. Humánus kötelessége az itthonmaradó laknak a vöröskeresztet legfőbbb pánszadományok által ellát. Egy ilyen jótékonykodó vöröskereszt hazai jelent meg mostanában, „A nyugati harc színterén” cím alatt, bekel Pirker János orosz képviselő tollából, a melynek teljes bevétele a vöröskeresztnek van szánva. Pirker János, a

— Vöröskereszt hírv. annak, hogy a német vöröskereszt, a annak méltóságát is megismerje, s ebel a eiből Németországba, a francia frontra utasított, a hol hosszabb időn keresztül tanulmányozta a német hadsereg egészségügyi viszonyait. Az ott szerzett tapasztalatakról, s a szerettektől azamat be kihányában, a mely nemcsak ért tanulságos mindennek, mert a német hadseregnek általuk nem igen ismeri: nagyszorú egészségügyi intézményeit kimerítően ismertet, hanem győsermínd szörököttség kedves olvasmány is, mert magát a haretet, annak vidékét és népi érdekos módon ismertet. A ki tehát a könyvet bármely könyvkereskedésben megveszri, nemcsak ötékonyságot gyakterol, de tanulságos és érdekos olvasmányra is szert tesz.

— Vállalkozás. Vállalkozás azellemi vidéki szinigazgatók merőm terveket azok nek mostanában. Dr. Patai Béla győri szinigazgató Belgrádban óhajja kibontani a magyar szinészet szájáját, s erre kért illetékes helyen véleményét, Nádaszy József, volt szombathelyi szinigazgató pedig, aki jelenleg Szabadkán tartózkodik tárma látával, Szószabó akart menni. Nádaszy József szinigazgató már eljárt Páncsa Dörfel bpesti bolgár főkonstulni, aki megígerte, hogy minden be folyásával támogatni fogja Nádaszyt.

— Csemegésülés kérés. Németország részre. Már az elmúlt évben is igen jelentékeny csemegésülés kiviteltant volt Berlinbe, a hol az magas áron értékesült. A kivitelt most évről-évre fokozodni fog, mert kétgázalaz hogy az olasz és a ő örökre elvesztette a német piacot, és semmi nem természetesebb, mint hogy a magyar szőlő hódítsa azt meg. Hogy azonban a tekintetben teljes célt érjünk, csak különös gondokkal kiváló minőségű szőlőket küldjünk oda, a mely más országok csemegésülésével nemcsak kiálja a versenyt, de azt is és minőség tekintetében felüli mulja. S Magyarország tényleg rendelkezik olyan szőlőfajtákkal — Matiaás János, Pestmegye, katonatelepi szőlőjében, amelyek az utóbbi években összes világkiállításra legelső díjat nyartek, s a melyek nyílv mint csemegé, mintbortermelőfajták az egész világon páratlanul állók. Fürt és bogoly nezség szamat és is, tartósság és szállíthatóság tekintetében a Mathiass-féle szőlőfajták „legjobb letelesség legmagasabb fokán állók, s mit az a körlmény is bizonyít, hogy Ófelsége asztaláról a szőlők évezedeken at sem hiányoztak. Ezekkel a

— Vízrajzi munkaszállítók. Hartványi János báró kereskedelemügyi miniszter — mint értesültünk — megfontolas tárgyává tette, hogy a vasárnapi munkaszállítók vízszállításra és ezzel egy a vallásos értelemek, mint a kereskedelmi alkalmazottak vasárnapi pihenőjének elegendő fog tenni. Az utóbbi időben mind az iparvállalatoknak, mind a kereskedéseknek sikerült a termelési és forgalmat akként szabályozni, hogy a

— Munkaszállítók. A munkaszállítók Berlin közönségét. Nemzetgazdasági fontossággal bír a tehát, ha a Mathiass-féle szőlők országsszerte elterjednének, a minor nem is volna akadály a kintre a vasszek olétságit.

— Vízrajzi munkaszállítók. Hartványi János báró kereskedelemügyi miniszter — mint értesültünk — megfontolas tárgyává tette, hogy a vasárnapi munkaszállítók vízszállításra és ezzel egy a vallásos értelemek, mint a kereskedelmi alkalmazottak vasárnapi pihenőjének elegendő fog tenni. Az utóbbi időben mind az iparvállalatoknak, mind a kereskedéseknek sikerült a termelési és forgalmat akként szabályozni, hogy a

— Vízrajzi munkaszállítók. Hartványi János báró kereskedelemügyi miniszter — mint értesültünk — megfontolas tárgyává tette, hogy a vasárnapi munkaszállítók vízszállításra és ezzel egy a vallásos értelemek, mint a kereskedelmi alkalmazottak vasárnapi pihenőjének elegendő fog tenni. Az utóbbi időben mind az iparvállalatoknak, mind a kereskedéseknek sikerült a termelési és forgalmat akként szabályozni, hogy a

— Vízrajzi munkaszállítók. Hartványi János báró kereskedelemügyi miniszter — mint értesültünk — megfontolas tárgyává tette, hogy a vasárnapi munkaszállítók vízszállításra és ezzel egy a vallásos értelemek, mint a kereskedelmi alkalmazottak vasárnapi pihenőjének elegendő fog tenni. Az utóbbi időben mind az iparvállalatoknak, mind a kereskedéseknek sikerült a termelési és forgalmat akként szabályozni, hogy a

— Vízrajzi munkaszállítók. Hartványi János báró kereskedelemügyi miniszter — mint értesültünk — megfontolas tárgyává tette, hogy a vasárnapi munkaszállítók vízszállításra és ezzel egy a vallásos értelemek, mint a kereskedelmi alkalmazottak vasárnapi pihenőjének elegendő fog tenni. Az utóbbi időben mind az iparvállalatoknak, mind a kereskedéseknek sikerült a termelési és forgalmat akként szabályozni, hogy a

— Vízrajzi munkaszállítók. Hartványi János báró kereskedelemügyi miniszter — mint értesültünk — megfontolas tárgyává tette, hogy a vasárnapi munkaszállítók vízszállításra és ezzel egy a vallásos értelemek, mint a kereskedelmi alkalmazottak vasárnapi pihenőjének elegendő fog tenni. Az utóbbi időben mind az iparvállalatoknak, mind a kereskedéseknek sikerült a termelési és forgalmat akként szabályozni, hogy a

— Vízrajzi munkaszállítók. Hartványi János báró kereskedelemügyi miniszter — mint értesültünk — megfontolas tárgyává tette, hogy a vasárnapi munkaszállítók vízszállításra és ezzel egy a vallásos értelemek, mint a kereskedelmi alkalmazottak vasárnapi pihenőjének elegendő fog tenni. Az utóbbi időben mind az iparvállalatoknak, mind a kereskedéseknek sikerült a termelési és forgalmat akként szabályozni, hogy a

Nincsen jobb... Azaz: nagy szer 2-2, k. 10-100

Vaszipra város és vidéke legelősebb bevásárlási tere.

III. STREET SAMUEL Kossuth Laios-utca 1. (Tárarók palota)

Ünnepi és téli Cossam kelmék igen nagy választékban a legújabb esztétikus kárpatok. Vácon, alfon kavarás, papán, A a
dék a színes: geseha, a kárpatok-telek
3000 forintnál több árakon.

KURTZ GYULA

Uj es használt
párna, páncs, ka
hagyott ruhák.

Kérem: javítás és hangolás
helyben és vidéken is teljesítotnek.
Avall hangszerek ajkát dezergetofunk

**„SZANITÉC”
TETÚPOR**

Legbiztosabb szer a kiütés
és tifuszt terjesztő ruhatet-
vek ellen.

Gyógyításban, drogeriákban már mint két
tálon címeg (csak a címét kell ráírni, kaphat
1 kerónárt. Kérjük azonban hátsoroltan „San-
nitéc”-pont, mert mint minden jónek, ennek is
akadt súlyos utárlata. A lól nem volna kapható,
oda 8 dobot utánvetelél ki ld „Auber” gyógytára
Móhács

PÁLU GYULA

PEZSGŐ

KIVÁLÓ MINŐSÉGŰ HAZAI
TERMÉK

**Az Első Magyar Általános Bizta-
sító Társaság**

vonzóerői főügynöksége

fogad rár, jég, betorést, bal-
eset-, azavatorrági, élet- és já-
radék biztosításokat. A társaság
a leg régibb és legnagyobb ma-
gyar biztosító intézet; biztosítéki
alapját meghaladják a 210 millió
koronát s így minden tekintet-
ben a legnagyobb biztonságot
nyújtják.

Irodahelyiség: Szabadi-utca 3. sz.
földszint.

Képviselel: Suly László

Hirdetéseket
felváz a kiadóhivatal.

Ujlaki
asbestpala
a legjobb

BUDAPEST

Műszer, csinos kivitelben, jutányos
áron szállít mindenhová.

nyomtatványt

nyomatott a kisdómajdomos „Vet...”

nyomatott a kisdómajdomos „Vet...”
A kisdómajdomos „Vet...”
nyomatott a kisdómajdomos „Vet...”
nyomatott a kisdómajdomos „Vet...”